

WWF

Lehti elävän maapallon puolesta

KESTÄVÄN KALASTUKSEN AAKKOSET

Norjalainen Børge Iversen
kalastaa vastuullisesti.

LIISA JA ASKO

ovat Nepalin seuratuimmat sarvikuonot.

PUUTA TANKKIIN

öljyn sijasta

20

*"Rahoitamme
ilmastonmuutosta,
vaikka emme sitä
itse tiedä."*

5 Siikajoen onnenpoika

7 Vain ihminen on turha.

8 Nepalin seuratuimmat sarvikuonot

11 Metsissä kasvaa tulevaisuus.

12 Kestävän kalastuksen aakkoset

20 Sinäkin rahoitat ilmastonmuutosta.

21 Arktinen jää hupenee.

22 Puuta tankkiin

24 Kummisivut

26 Työtä jolla on merkitys

WWF-LEHTI
on lehti tukijoillemme
Suomessa
25. vuosikerta

Seuraava lehti ilmestyy
syyskuussa 2015

Osa lehden sisällöstä
tuotetaan Suomen ulko-
asiainministeriön tuella.

JULKAISIJA
WWF
Lintulahdenkatu 10
00500 Helsinki
Puh. 09 774 0100
etunimi.sukunimi@wwf.fi
wwf.fi
panda.org
WWF = Maailman
Luonnon Säätiö (WWF)
Suomen Rahasto

Y-tunnus 0215186-5

LAHJOITUSTILI
FI41 1572 3000 0111 89

KERÄYSLUVAT
2020/2013/1348/14.6.2013
Koko maa Ahvenanmaata
lukuun ottamatta
(1.7.2013–30.6.2015),
Ahvenanmaa Alr
2014/5088/3.6.2014
(1.7.2014–30.6.2015),
wwf.fi/kerayslupa

**OSOITTEENMUUTOKSET
JA TUKIJA-ASIAT**
Puh. 040 192 3112
(Arkin klo 9-16),
tukija@wwf.fi

PAINO
Libris oy
ISSN 1458-5308

Painopaperi:
Maxi Offset
100 %
FSC-sertifioitu

TOIMITUS

**Päätoimittaja ja
toimitussihteeri:**
Anne Brax

Toimittajat:
Anne Brax
Joonas Fritze
Mira Hannuksela
Linda Koskinen
Päivi Larikko
Mari Paavoseppä
Kaisa Ryyänen

Ulkoasu ja taitto:
Alexandra Antell

Kuvitukset:
Katri Virtalaakso

KANNEN KUVA
Intiansarvikuono
(*Rhinoceros unicornis*)
elää Intiassa ja Nepalissa.
© Cain Delacy / Shutterstock

441 014
Painotuote

© AKI-PEKKA SINIKOSKI / WWF

ELÄVÄ LUONTO ON MYÖS TALOUDEN PERUSTA

Eduskuntavaalit ovat ohi, onnea uusille kansanedustajille! Jos hallitus on tämän lehden ilmestyessä valittu, WWF onnittelee lämpimästi myös ministereitä.

Uusi hallitus tekee toimikautensa aikana suuria luonnon- ja ympäristönsuojeluun liittyviä linjapäätöksiä, joita esiteltiin tämän lehden edellisessä numerossa. WWF toivoo päättäjiltä luovaa otetta, sillä hallituksella on mahdollisuus saada sekä luonto että talous kuntoon uudella ajattelulla.

Tarvitsemme lajirikkaita ja elinvoimaisia metsiä, puhtaan ja vetovoimaisen Itämeren ja järviuonnon sekä vaelluskalat takaisin jokiimme monesta syystä. Hyvinvoiva luonto luo perustan talouden kehittämiseksi, ihmisten terveydelle, innovaatioille ja uusille työpaikoille. Puhdas monimuotoinen luonto on myös arvo itsessään ja olennainen osa suomalaista kulttuuria.

WWF tekee hartiavoimin vaikuttamistyötä päättäjien suuntaan luonnon suojelemiseksi. Toivon, että myös WWF:n tukijat kannustaisivat kaikin mahdollisin tavoin päättäjiä yhteisen ympäristömme suojeluun. Tulemme tarjoamaan tähän erilaisia keinoja.

Pysykää kuulolla ja vaikuttakaa kanssamme!

Liisa Rohweder
pääsihteeri, WWF Suomi

Tykkää, seuraa, jaa ja vaikuta. Yhdessä muutamme maailmaa:

facebook.com/wwfsuomi

wwfsuomi

@WWFSuomi
@WWFGreenOffice

wwf.fi

wwf.fi/uutiskirje

wwf.fi/lehti

PINNALLA NYT

TYÖNTEKIJÄMME
KERTOVAT, MIKÄ ON
PARASTA JUURI NYT

KAARINA KOLLE
ilmastoasiiantuntija

Seat 61

"Tältä saitilta saa ohjeet junalla matkustamiseen kaikkialle ja kaikkialta: www.seat61.com. Raiteilla voi nauttia verrattomasta Phileas Fogg -tunnelmasta ja maisemien vaihtumisesta verkkaisella vauhdilla – toisin kuin lentokoneen ikkunasta."

ANNE TARVAINEN
ohjelmapäällikkö

Koskisnorklaus

"Märkäpuku päälle, maski naamaan, snorkkeli suuhun ja kamera kouraan! Koskessa vesi on kirkasta ja eläimet tulevat lähelle. Suotuisalla säällä suosikkikohteeni on Suomussalmen kosket."

Strömman ja WWF suojelevat Itämeren yhdessä

Strömman Turism & Sjöfartilla on lähes 80 matkustaja-alusta, jotka risteilevät Itämeren saaristossa Suomessa, Ruotsissa ja Tanskassa. Yhteistyöhankkeessa Strömman jakaa matkailijoille ja yhteistyökumppaneilleen tietoa Itämeren ympäristöhaasteista. Strömman Suomi tukee myös WWF:n Vallisaaren talkooleiriä, jossa kunnostetaan Helsingin rannikon arvokkaita luonto- ja kulttuurikohteita.

Lue lisää: www.wwf.fi/uutiset

Itämerilippu Flow-festareille

Oletko menossa Flow-festareille? Auta samalla luontoa ja osta Itämerilippu! Festarilipun hintaan lisätään kaksi euroa tai vapaavalintainen summa, joka ohjataan WWF:n työhön Itämeren suojelemiseksi.

Lue lisää: www.flowfestival.com

SARVIKUONOJEN MÄÄRÄ KASVOI NEPALISSA

Sarvikuonojen määrä on kasvanut Nepalissa 21 prosentilla viimeisten neljän vuoden aikana. Nepalilaisviranomaisten ja WWF:n huhtikuussa tekemässä kartoituksessa havaittiin 645 sarvikuonoa, kun vuonna 2011 tehdyssä laskennassa sarvikuonoja arvioitiin olevan 534. Sarvikuonojen määrää kartoitettiin Terain alangolla kaikkiaan 54 norsun ja 267 ihmisen voimin. Sarvikuonojen määrän kasvu kertoo onnistuneesta suojeletoimista. Lisäksi Nepalissa ei suojelun ansiosta salametsästetty ainuttakaan sarvikuonoa vuoden 2014 huhtikuun ja vuoden 2015 huhtikuun välisenä aikana.

Suuri osa kansainvälisistä risteilyluksista pumpkaa jätevetensä herkkään Itämereen. WWF päätti selvittää matkustajien suhtautumista asiaan ja teki kyselyn jättiristeilijän mukana Helsinkiin saapuneille turisteille. Kyselyyn vastasi lähes 200 henkilöä, joista peräti 95 prosenttia vastusti saastuttamista. 93 prosenttia sanoi valitsevansa jatkossa mieluummin risteilijän, joka toimii vastuullisesti ja jättää jätevedet satamaan.

TARJA HAKALA
johtaja

Nokkonen

"Poimi nokkosia ja tee niistä keittoa, muhennosta tai lettuja. Meillä lapsetkin pitävät niistä! Nokkosessa on pinaattiin verrattuna seitsenkertaisesti rautaa sekä runsaasti proteiinia ja ravintokuitua."

JUSSI NIKULA
ohjelmapäällikkö

Valoisat yöt

"On ihmeellistä, kun asia, joka on pimeä, onkin valoisa. Voiko silloin mikään olla mahdotonta?"

LEENA OIVA
kehityspäällikkö

Aurinkopaneelit

"Aurinko säteilee vuoden mittaan Lappeenrannassa yhtä paljon kuin Frankfurtissa. Kesällä paistaa enemmän kuin talvella, mutta viileässä paneelit tuottavat paremmin energiaa kuin kuumassa. Asennus kannattaa tehdä nyt hyvän sään aikana!"

© PEKKA FALI

Siikajoen

ONNENPOIKA

"Luonto on paikka, jossa jokainen voi olla oma itsensä", toteaa 15-vuotias **Onni Hepoaho**.

Hän innostui kalastuksesta perheen yhteisillä onkiretkillä, ja muutto Pohjois-Pohjanmaalle Siikajoelle sai nuoren kalastajan kiinnostumaan myös itse joesta. "Halusin tietää, miksei jokeen enää noussut lohta ja taimenta kuten ennen. Melko pian tulin siihen tulokseen, että syynä tähän ovat voimallaitoksen jokeen rakentamat padot."

Vesivoiman haitoista ja patojen purkamisesta kertovan DamNation -elokuvan

sekä muiden asiasta kiinnostuneiden kanssa käytyjen keskustelujen myötä syntyi Siikajoki vapaaksi padosta! -nettiadressi. Sen allekirjoitti ja jakoi muun muassa näyttelijä ja kala-aktiivi **Jasper Pääkkönen**.

Hepoaho luovutti yli 700 nimeä keränneen adressin Helsingissä maa- ja metsätalousministeri **Petteri Orpolle** Vastuullisen kalastuksen seminaarissa maaliskuussa. "Halusin adressilla nostaa aiheen ihmisten tietoisuuteen ja saada sille medianäkyvyyttä ja tämä taisikin onnistua odotettua paremmin!"

WWF VASTAA

Askarruttaako jokin?
WWF:n asiantuntijat
vastaavat.

Lähetä kysymyksesi
meille: info@wwf.fi

Onko seurantalaitteista haittaa eläimille, kuten sarvikuonoille ja saimaannorpille?

Seurantalaitteiden avulla saatu tieto on lajien suojelun kannalta hyvin merkittävää. Vaikka ylimääräisen esineen voi lähtökohtaisesti nähdä ongelmallisena, ei seurantalaitteista koidu eläimille haittaa. Lähettimet on suhteutettu eläinten kokoon ja seurattavat eläimet pystyvät jatkamaan normaalia elämäänsä laitteen kiinnityksen jälkeen. Nepalissa kahdelle sarvikuonolle on asennettu noin kaksi kiloa

painavat satelliittipannat. Tutkijoiden mukaan sarvikuonot olivat asennuksen jälkeen rauhattomia, mutta tottuivat laitteeseen nopeasti. Myöskään saimaannorpalle ei seurantalaitteesta koidu haittaa, vaikka lähetintä on pidetty syynä seurannassa olleiden norppien verkkokuolemiin. Todellisuudessa nämä hukkumiskuolemat ovat kuitenkin tapahuneet verkkojen vuoksi.

JARI LUUKKONEN
suojelujohtaja, WWF Suomi

© AKI-PEKKA SINIKOSKI / WWF

VAIN KOLME PUOLUETTA SUOJELISI KOSKET

© KRISTA SORMINEN / WWF

Kollajan tekoallashanke nosti keskusteluun koskiensuojelulain avaamisen. Puolueista ainoastaan SDP, Vasemmistoliitto ja Vihreät ovat sitoutuneet säilyttämään lain ja näin ollen suojelemaan Suomen viimeiset vapaana virtaavat kosket vesivoimarakentamiselta. Kokoomus avaisi lain, kun taas muut puolueet empivät kantaansa. Tiedot käyvät ilmi WWF:n huhtikuussa tekemästä kyselystä.

Suomen kosket valjastettiin pääosin sotien jälkeen vesivoiman tuotantoon. Valtavia metsä- ja suoalueita hukutettiin tekoaltaiden alle, ja 1970-luvulle tultaessa suurten jokien monimuotoisuus oli tuhattu. Virtavesiluonnon rippeiden turvaksi säädettiin vuonna 1987 koskiensuojelulaki, jonka purkamiseen on nyt ilmennyt halukkuutta.

”Tarve viimeisten koskiemme suojeluun ei ole vähentynyt. Päinvastoin, esimerkiksi monen virtavesistä riippuvaisen kalalajin uhanalaisuustilanne on edelleen heikentynyt. Siksi ehdotukset koskiensuojelulain avaamisesta ovat pöyristyttäviä”, WWF:n suojeleasiantuntija **Matti Ovaska** sanoo.

”Vesivoiman lisärakentamisella ei nykypäivänä ole enää vastavia elinkeino- tai talouspoliittisia perusteita kuin 70 vuotta sitten. Lisäksi se veisi pohjan nousevien ja kestävämpien elinkeinojen, kuten kalastusmatkailun, kehittämislle”, Ovaska sanoo.

Ilmastonmuutos vaikuttaa jo Itämeren norppiin

Satoja itämerennorppia pakkautui toukokuussa Perämeren rannikolle. Norpat ajautuivat rannikolle, koska niiden karvanvaihto oli loppuillaan ja ne pyrkivät silloin kuivalle alustalle. Normaalisti norpat etsivät kuivan alustan merellä olevasta jäädästä. Tänä keväänä jäätä oli merellä vain vähän, minkä takia norppien oli etsittävä alustaa rannikolle ajautuneista jäistä.

”Norppien ajautuminen viimeisillä jäillä rannikon tuntumaan tuo konkreettisella tavalla näkyviin sen, että Perämerelläkin ilmaston lämpeneminen vaikuttaa jo suuresti norppien elämään. Kansainvälisesti vaarantuneeksi luokitellun itämerennorppan lisääntyminen on riippuvainen jäädästä. Sen tulevaisuuden näkymät ovat synkät, jos ilmaston lämpenemistä ei saada pysäytettyä. Itämerennorpalle tuleekin kiireellisesti laatia kansallinen suojelustrategia”, sanoo WWF:n suomalaisen luonnon ohjelmapäällikkö **Petteri Tolvanen**.

© MERVU KUNNASRANTA / WWF

Tämä talvi oli monessa mielessä poikkeuksellinen Itämerellä. Ilmatieteen laitoksen mukaan jäätalvi, eli ajanjakso, jolloin Itämerellä esiintyy jäätä, päättyi tänä talvena Suomen merialueilla aikaisemmin kuin koskaan. Lisäksi Itämeri oli vähäjäinen, talven huipukohdassa jäällinen alue on ollut pienempi

vain vuonna 2008. Perämeri ei myöskään jäänyt tänä talvena kertaakaan kauttaaltaan. Näin tapahtui viimeksi talvella 1930.

Jään määrä on elintärkeää itämerennorpille, sillä ne lisääntyvät vain jäällä. Jos huonot jäätalvet yleistyvät, viime vuosien norppakannan kasvu voi taittua.

Ei mitään turhaa, paitsi ihminen

© JOUNI HARALA

ANNA PERHO ON TOIMITTAJA JA KOLUMNISTI JOKA ON SITÄ MIELTÄ, ETTÄ LUONTO VOI PARHAITEN KUN IHMINEN PYSYY SIELTÄ MAHDOLLISIMMAN KAUKANA.

Olen kasvanut maalla, luonnon keskellä. Niinpä luonto ei ollut minusta pitkään aikaan mitenkään kiinnostava kokonaisuus. Ihminen on harvoin tyytyväinen siihen, mitä hänellä on ylenpalttisesti. Minä kaipaasin kaupunkeihin. Mitä isompaan, sen parempi. Kaipaasin asfaltin kopinaa korkojen alla, sellaisen paikan huminaa, joka ei koskaan nuku.

Vaikka metsät ja pellot olivat mielestäni äärimmäisen tylsiä, pidin valtavasti eläimistä. Yritin muodostaa niihin kontaktia hyvin pienestä pitäen. Haaveilin koirasta ja ponista. Raahasin kotiin ”löytämiäni” kissanpentuja, jotka olisivat joutuneet muuten lopetettaviksi. Valitsin joskus lempivasikan, jolle kävin juttelemassa ja itkin, kun löysin kuolleen linnun.

Katselin Jaques Cousteaun merenalaista maailmaa ja ahdistuin luonto-ohjelmien kertojanäänestä, joka ilmoitti aina ohjelman päätteeksi, että kuvissa elävät eläimet ovat uhanalaisia tai kärsivät muuten ihmisten toiminnasta.

Harrastin pitkään myös hevosia. Maagisin hetki oli, kun uuden hevosen sai luottamaan itseensä. Hankalasta kiukkupussista tuli lauhkea. Pelokas pukittelija rauhoittui tasaiseksi ratsuksi. Ylimielinen öykkäri muuttui tyytyväiseksi lauman jäseneksi, kun se sai varman johtajan.

Vuosia kului, ja lopulta muutin kaipaamaani kaupunkiin. Ihailin luontoa – ruukkukasveja ja viiniköynnöksiä – terassilta käsin. Metsään en ajattelut palata koskaan.

Sitten tapahtui, kuten lapsiperheissä aina tapahtuu. Kymmenen vuoden mankumisen jälkeen nostin eteiseen pahvilaatikon, jossa oli

pikkuruinen koiranpentu. Se vinkui, pissasi ja lyllersi, ja me kaikki rakastuimme siihen heti.

Koska ajattelen, että koiran pitää saada liikkua vapaana, aloin viedä sitä – noh, metsään. Löysin kotimme läheltä metsäteitä, joissa koira saa haistella ja säntäillä sydämensä pohjasta. Aluksi seurasin vain sen leikkejä. Sitten lavensin katsettani ympäröivään metsikköön.

Päivä päivältä aloin havaita siellä uusia asioita. Kauniita puita, uusia kasveja, aggressiivisesti reviiriään vahtivan variksen. Tajusin, että luonnossa ei ole mitään turhaa, paitsi ihminen. Kun jokin luonnossa hajoaa, se uusiutuu. Onko mitään ihmisen keksimää, joka pystyisi samaan?

Ei, ikiliikkujaa ei ole ihmisen toimesta keksitty.

Lähimetsä on alkanut kasvaa mieleeni. Se, mitä aiemmin pidin pitkästyttävänä itsestänselvyytenä, näyttäytyy nyt ylellisenä, harvinaisuuttaan täyttävänä suojelua vaativana aarteena. Tiedostan hetki hetkeltä kirkkaammin, että arkisen näköinen haaparyteikkö on koti niille asioille, jotka mahdollistavat oman elämämme.

En uskalla ajatella ympäristökysymyksiä loppuun saakka. Mutta en pääse niitä pakoonkaan, koska tämän dokumentin kertojanääni ei vaikene. Ainoa tapa selvittää järjissään on tehdä itse se mitä voi. Tehdä ja uskoa.

Kun näen jugurttipurkin kannen leijailevan kierätysastian pohjalle, voisin tuntea silkkää turhautuneisuutta. Tai toivoa. Yleensä valitsen jälkimmäisen, vaikka tiedostankin nyt, että luontoa ei ole ylenpalttisesti. Sitä on ylenpalttisen vähän.

”Ainoa tapa selvittää järjissään on tehdä itse se, mitä voi.”

Nepalin seuratuimmat sarvikuonot

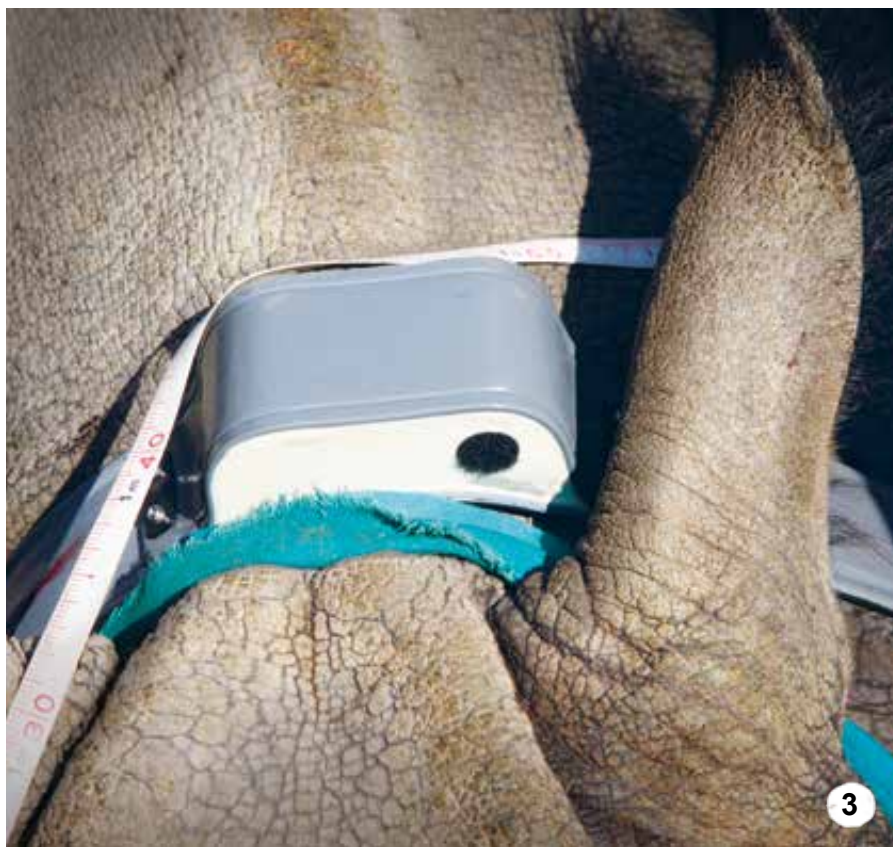
LIISA JA ASKO

Tietokoneen ruudulle piirtyvät GPS-paikantimista kahden sarvikuonon liikkeet. Toinen on juuri ylittänyt Nepalin ja Intian rajan WWF:n tukemia metsäkäytäviä pitkin, toinen viihtyy parhaillaan Nepalissa jokien reunustamilla viheriöillä. Sarvikuonot ovat nimeltään Liisa ja Asko.

TEKSTI MARI PAAVOSEPPÄ • KUVAT MIN BAJRACHARYA, RAJENDRA SUWAL/WWF NEPAL

2

3

1. Intiansarvikuono Liisa makaa Nepalın Bardian kansallispuistossa tietämättömänä siitä, että sen liikkeitä tullaan seuraamaan ainakin seuraavan vuoden ajan. Liisan kaulaan asennettavassa pannassa on GPS-paikannin, joka välittää Liisan liikkeet tutkijoiden käyttöön. Liikkeiden avulla saadaan arvokasta lisätietoa sarvikuonojen käyttäytymisestä. Samalla esimerkiksi eläinten kulkemista varten rakennettavia metsäkäytäviä voidaan suunnitella niin, etteivät sarvikuonot eksy viljelyksille.

2. WWF Suomen pääsihteeri Liisa Rohweder kokeilee Liisa-sarvikuonolle asennettavaa seurantapantaa. Pannan koko antaa viitteitä siitä, kuinka valtavia sarvikuonot ovat. Kuvassa ovat myös WWF Suomen suojelujohtaja Jari Luukkonen (vas.), WWF Nepalın ohjelmajohtaja Shiv Raj Bhatta sekä sarvikuonoihin erikoistunut biologi Naresh Subedi (oik.) National Trust for Nature Conservation -järjestöstä. Arvaatko, kenen mukaan Liisa-sarvikuono nimettiin?

3. GPS-paikannin toimii pattereilla. Aurinkopaneeli ei sovellu energianlähteeksi, koska viidakossa valoa ei riitä tarpeeksi energian tuottamiseen. Paikantimen avulla suojelutoimia voidaan ohjata nykyistä paremmin. Nepalissa on jo onnistuttu sarvikuonojen suojelussa, kun WWF:n tuella salametsästys on saatu loppumaan. Tänä kesänä saavutettiin kolmas vuosi viiden vuoden sisällä, kun Nepalissa ei salametsästetty ainuttakaan sarvikuonoa.

4

4. Kuvan Asko-sarvikuono sai pinnan viime vuoden marraskuussa. Se nimettiin Suomen Nepalin suurlähettilään Asko Luukkaisen mukaan. Nimestään huolimatta Asko-sarvikuono on naaras. Sen pannoitus tapahtui WWF:n tuella rakennetussa, nepalilaisen ja intialaisen kansallispuiston yhdistävässä metsäkäytävässä. Eläimet voivat liikkua käytävää pitkin maasta toiseen, ja Asko on liikkunut sekä Nepalissa että Intiassa pannoituksensa jälkeen. Sarvikuonojen liikkeitä saavat seurata vain tutkijat, jotta tiedot eivät päädy salametsästäjille.

5. Pannoituksen aikana Liisa-sarvikuono tutkittiin. Liisan säkäkorkeus on noin kaksi metriä ja sen arvioidaan painavan yli kaksi tonnia. Samalla Liisan ikä arvioitiin: se on noin neljävuotias. Sarvikuonot voivat elää lajista riippuen 30–60-vuotiaiksi.

Pannan asettamisen jälkeen Liisa-sarvikuonolle annettiin herätyspiikki. Suojelutyöntekijät nousivat nopeasti norsujen selkään, koska sarvikuono virkooa unesta nopeasti ja olisi vaarallinen maassa olevalle ihmiselle.

Liisa-sarvikuonolle asennettu panta painaa kaksi kiloa ja se putoaa itsestään pois vuoden tai kahden kuluttua. Pannan ei tiedetä aiheuttavan ärsytystä tai vammoja sarvikuonon paksuun ihoon.

WWF Suomi on Suomen ulkoasiainministeriön kumppanuusjärjestö. WWF:n tekemää sarvikuonojen suojelua Nepalissa toteutetaan ulkoministeriön tuen lisäksi yksityishenkilöiltä ja yrityksiltä saatujen lahjoitusten avulla.

Huhtikuun lopussa alkaneet maanjäristysten sarjat ovat aiheuttaneet merkittävää tuhoa Nepalissa. Olemme suunnanneet kehitysyhteistyöhankkeidemme varoja kyläyhteisöjen maanjäristyksessä selviytymiseen ja jälle-
rakentamiseen. Työmme Nepalissa jatkuu.

5

Metsissä kasvaa TULEVAISUUS

Metsänhoito muutti tansanialaisen Ramadhani Mwalimu Chihinden, 36, elämän. Chihinde on WWF:n tukeman kylämetsätoimikunnan jäsen ja vastaa kylänsä metsänhoidosta. Hyvinvoiva metsä auttaa häntä tavoittelemaan unelmaansa lastensa paremmasta tulevaisuudesta.

TEKSTI LINDA KOSKINEN

”Ennen meillä ei ollut mitään. En olisi koskaan kuvitellut matkustavani Eurooppaan, mutta metsien ansiosta se oli mahdollista. Saamme metsistä lisätuloja, jotka ovat muuttaneet monien paikallisten elämän.

Tansaniassa kasvaa maailman arvokkaimpiin kuuluvaa kovapuuta, mpingoa, jota käytetään muun muassa erilaisten soitinten sekä veistosten valmistamiseen myös Euroopassa. Laittomien hakkuiden vuoksi kylämme ei kuitenkaan ole päässyt hyötymään puiden arvosta. Vuonna 2012 Nanjirinja Ahan -kyläämme perustettiin 61 505 hehtaarin kylämetsä, ja nyt hyödynnämme itse metsiämme kestävän metsänhakuun kautta.

Kylämetsä tarkoittaa Tansanian lainsäädännössä kylälle ja sen asukkaille virallisesti hallinnoitavaksi osoitettua metsäaluetta, joka sijaitsee kylän läheisyydessä. Yhteisömme päättää kylämetsätoiminnasta saatujen yhteisten tulojen käytöstä kylätoimikunnassa ja saadut lisätulot ohjataan esimerkiksi koulutukseen, vakuutuksiin ja terveydenhuoltoon. Tulojen ansiosta pystymme lisäksi rakentamaan kyläämme kouluja ja kaivoja.

Yhteisössämme jokainen ymmärtää nykyisin metseen arvon niin tulonlähteenä kuin keinona suojella ympäristöämme. Maanviljely on metsille uhka, jos sitä

ei pystytä toteuttamaan kestävästi. Metsistä saamilani tuloilla aion perustaa oman yrityksen. Myymällä erilaisia kaupungista ostettuja tuotteita kylässämme voin tienata perheellemme tuloja ilman uuden viljelysmaan raivausta.

Kylämme nuorista 99 prosenttia lopettaa koulun seitsemännellä luokalla. Vain viisi kyläläisistä on suorittanut toisen asteen koulutuksen. Syynä tähän ovat taloudelliset vaikeudet. Lisäksi monelle lapselle tuottaa ongelmia riittämätön kielitaito, sillä valtion kouluissa opetus tapahtuu englanniksi. Kielitaidottomuuden vuoksi useimmat nuoret eivät läpäise kokeita eikä heidän koulutuksensa etene seitsemännen luokan jälkeen.

Käytän kylämetsästä saatuja tuloja lasteni koulukäyntiin. Maksan nuorimmaiselleni englanninkursseja ja teen parhaani mahdollistaakseni lapsilleni koulutuksen, johon minulla itselläni ei ollut mahdollisuutta. Lämpäisin toisen asteen kokeet, mutta isäni ei halunnut enää tukea minua taloudellisesti. Lisäksi äitipuoleni lapset eivät pärjänneet koulussa yhtä hyvin ja minun haluttiin jäädä kotiin yhdessä muiden kanssa. Omille lapsilleni toivon parempaa. Sijoitan heihin, jotta heillä olisi mahdollisuus parempaan tulevaisuuteen.”

Børge ja kestävän kalastuksen **AAKKOSET**

Norjan turskakannat romahtivat pahoin parikymmentä vuotta sitten. Nykyään Børge Iversen ja lukuisat muut kalastajat pyytävät saaliinsa vastuullisesti.

TEKSTI **MATIAS MANNER** • KUVAT **ERIC FOKKE**

Muutama eurooppalainen toimittaja värjöttelee aamuviideltä Ballstadin kalastajakylän satamassa Norjan Lofoteilla.

Ympäriällä kohoavat upeat vuoristomaisemat, mutta uniset silmät tutkailevat 14-metristä kalastusalusta Iversen Junioria.

Tuulee, on koleaa ja taivaalta putoilee jotain rännäntapaista, kun paikalle saapuu aluksen koko miehistö. Hän on nimeltään **Børge Iversen**.

Iversen, 56, hymyilee. Ehkä siksi, ettei kaikkein huonoin sääennuste ole toteutunut. Tänäpä päästään sittenkin merelle.

”Tänäpä ei ole apuria, mutta emmeköhän me pärjää”, Iversen sanoo naureskellen ja käärii vielä ennen lähtöä tupakan.

”Kohta se on working, no smoking.”

Iversen ottaa suunnan Vestfjordenin merialueelle Lofoottien ja Manner-Norjan välissä. Alus alkaa keikkua mukavasti jo suojaisemmassa poukamassa.

Seurueella ei ole hajuakaan, millainen työ Iversenillä on seuraavina tunteina edessään. Sen tiedämme, että Iversenin tavoittelema saalis on skrei. Siksi kutsutaan Barentsinmeren turskaa, joka ui Norjan rannikolle kutemaan.

Ehkä jokunen skrei tarttuu Iverseninkin syötteihin?

Ehtyvistä elpymiseen

Arkeologien mukaan turskaa on pyydetty Norjan rannikolla ainakin 6000 vuotta ja sillä käyty kansainvälinen kauppakin juontaa aina 1000-luvulle saakka.

Mutta vaikka historia on pitkä, turskanta ei ole ollut ehtymätön luonnonvara.

1990-luvun taitteessa – ja uudelleen viimeampana 2010-luvulle tultaessa – Lofoteille iski ”turskakriisi”. Kannat romahtivat, eikä syyllisestä ollut epäselvyyttä. Se oli liikakalastus.

Myös Iversen kertoo, että 1990-luvulla hän joutui lähtemään synnyinmaisemistaan Lofoteilta etsimään saaliita etelämmästä.

”Toin minä sieltä vaimon tullessani”, Iversen virnistää.

”Mutta tuolloin väkeä jäi ilman työtä. Ihmisiä muutti pois, kaupunkiin.”

Norjan oma rannikkoturskakanta ei ole toipunut toivotulla tavalla liikakalastuksesta. Sen sijaan Barentsinmereltä kutemaan saapuvaa turskaa, Iverseninkin kalastamaa skreitä, riittää niin, että sen pyytämiseen on myönnetty kestävän kalastuksen MSC-sertifikaatti.

MSC-sertifikaatin saaminen edellyttää, että kalakannat kestävät kaupallisen pyynnin. Lisäksi kalastusmenetelmien on oltava vastuullisia. Niinpä esimerkiksi Iversenin koukkuihin ei saa jäädä sivusaaliiksi uhanalaisia lajeja. Rannikkoturskaa saadaan sivusaaliiksi jonkin verran, mutta muutama vuosi sitten laadittu elvytysuunnitelma, johon kuuluu muun muassa alamitan nosto ja kalastuskielto lähellä rantaa, on suojellut sitä. Uusimpien tietojen valossa myös rannikkoturskakanta näyttäisi vahvistuvan.

- MSC:n eli Marine Stewardship Councilin sertifikaatti on tae vastuullisesta kalastuksesta.
- Arvioinnin suorittavat MSC-akkreditoituidet sertifiointilaitokset ja puolueettomat asiantuntijaryhmät.
- MSC:n verkkosivuilta löytyy tällä hetkellä 364 MSC-sertifioitua tuotetta, joita myydään Suomen vähittäiskaupoissa. Määrä on kasvanut tasaisesti.

Tee
kalakeitto
MSC-turskasta.
Reseptin löydät
sivulta 27.

Norjan ammattikalastajien liiton kestävyysasiantuntijan **Tor Bjørklund Larsenin** mukaan alueen kalastajat on saatu puhaltamaan yhteen hiileen.

”Myös MSC-sertifointi on kehittänyt toimintaamme. Se on väline, jonka avulla hallinto, tutkimus, kansainväliset kuluttajat ja esimerkiksi ympäristöjärjestöjen työ saadaan kohtaamaan.”

Hyötyliikuntaa aalloilla

Børge Iversen pysäyttää laivansa – nyt nähdään nouseeko skreitä.

Iversen kalastaa 750 metrin mittaisilla pitkilläsiimoilla, joissa syötteinä on katkarapua. Iversen ohjailee laivaa samalla, kun hän käyttää sähköllä toimivaa ja siimavajereita vetävää vinssiään. Kädessä on vetokoukku.

Siima alkaa keriytyä veneeseen ja koukku heilua. Välillä kaloja kurottava Iversen on puoliksi nyt jo varsin reippaasti keikkuvan aluksensa laidan ulkopuolella. Melkein jokaisessa syötissä näyttää olevan kala, ja ne ovat isoja. Tulee 10-kiloisia, joita Iversen heittelee reippailla otteilla ensimmäiseen säiliöön. Samoin käy 20-kiloiselle. Skrein ja rannikoturskan erottaminen toisistaan voi olla hankalaa, mutta sivusaalista ei silmämääräisesti näytä nousevan.

Tätä jatkuu tunteja. Vaikuttaa siltä, ettei Iversenin tarvitse mennä illalla kuntosalille. Kun suurin osa toimittajista alkaa voida merenkäynnistä pahoin, Iversen on kokenut vasta ensimmäisen siiman.

Kahdelta iltapäivällä Iversen on käynyt läpi neljä siimaa ja nostanut alukseen yksitellen 1200 kiloa skreitä.

Kannat jatkuvassa seurannassa

Børge Iversenin vuotuinen kiintiö lasketaan Iversen Juniorin koosta. Hän saa kalastaa tänä vuonna 109 tonnia skreitä. Luku tuntuu suurelta, kun muistaa, että Lofoteilla kalastaa satoja muitakin.

MSC:n Euroopan johtaja **Camiel Derichs** kertoo, että sertifikaatin voi toki myös menettää. Seuranta on jatkuvaa vuosittaisine auditointineen.

WWF:n vertailussa MSC on osoittautunut luotettavimmaksi kestävästä kalastuksesta sertifikaatiksi. Maailman villikalakannoista kymmenisen prosenttia on tällä hetkellä MSC-sertifioitu tai sertifioinnin arvioinnissa.

”Samaan aikaan 63 prosenttia maailman kalakannoista on joko ylikalastettuja tai tulossa siihen. Väestö kasvaa ja tämä on kaikkea muuta kuin yksinkertaista. Kestävyys edellyttää toimivien mekanismien luomista tutkimuksen, hallinnon ja markkinoiden välille”, sanoo Derichs.

Mutta niin Derichs, Iversen kuin rannalla toimiva kalateollisuuskin tietävät, että vastuullisuus myös kannattaa.

”Kestävästä kalan kysyntä kasvaa ja se on yhä merkittävämpi kilpailuetu”, sanoo Derichs. ■

Lisää tietoa:
wwf.fi/kalaopas
www.msc.fi

MSC:n Euroopan johtaja Camiel Derichsin mukaan kestävästä kalan kysyntä kasvaa.

ITÄMEREN TURSKA KELTAISELLE LISTALLE

Turska ei voi Itämerellä erityisen hyvin. Kanta ei ole elpynyt toivotulla tavalla takavuosien voimakkaasta ylikalastuksesta, ja Itämeren itäosista pyydetty turska putosikin WWF:n Kuluttajan kalaoppaan tuoreimmassa päivityksessä vihreältä listalta keltaiselle.

"Sekä tutkijoiden että kalastajien havainnot ovat viime vuosina osoittaneet, että Itämeren itäisen turskakannan tila on huolestuttava. Kansainvälinen merentutkimusneuvosto ICES on suositellut turskakiintiöiden tuntuvaan pienentämistä, mutta näin ei ole toimittu", WWF:n suojeleasantuntija **Matti Ovaska** toteaa.

Pelkästään turskakiintiöiden pienentäminen ei riitä, ongelmana on myös ravinnon puute.

"Turskan tärkeimmät ravintolähteet ovat silakka ja kilohaili. Myös niiden kalastusta tulisi vähentää turskan tärkeimmillä esiintymisalueilla. Positiivista on, että tulevaisuudessa turskan, silakan ja kilohailin kalastusta on tarkoitus säädellä yhdessä", Ovaska sanoo.

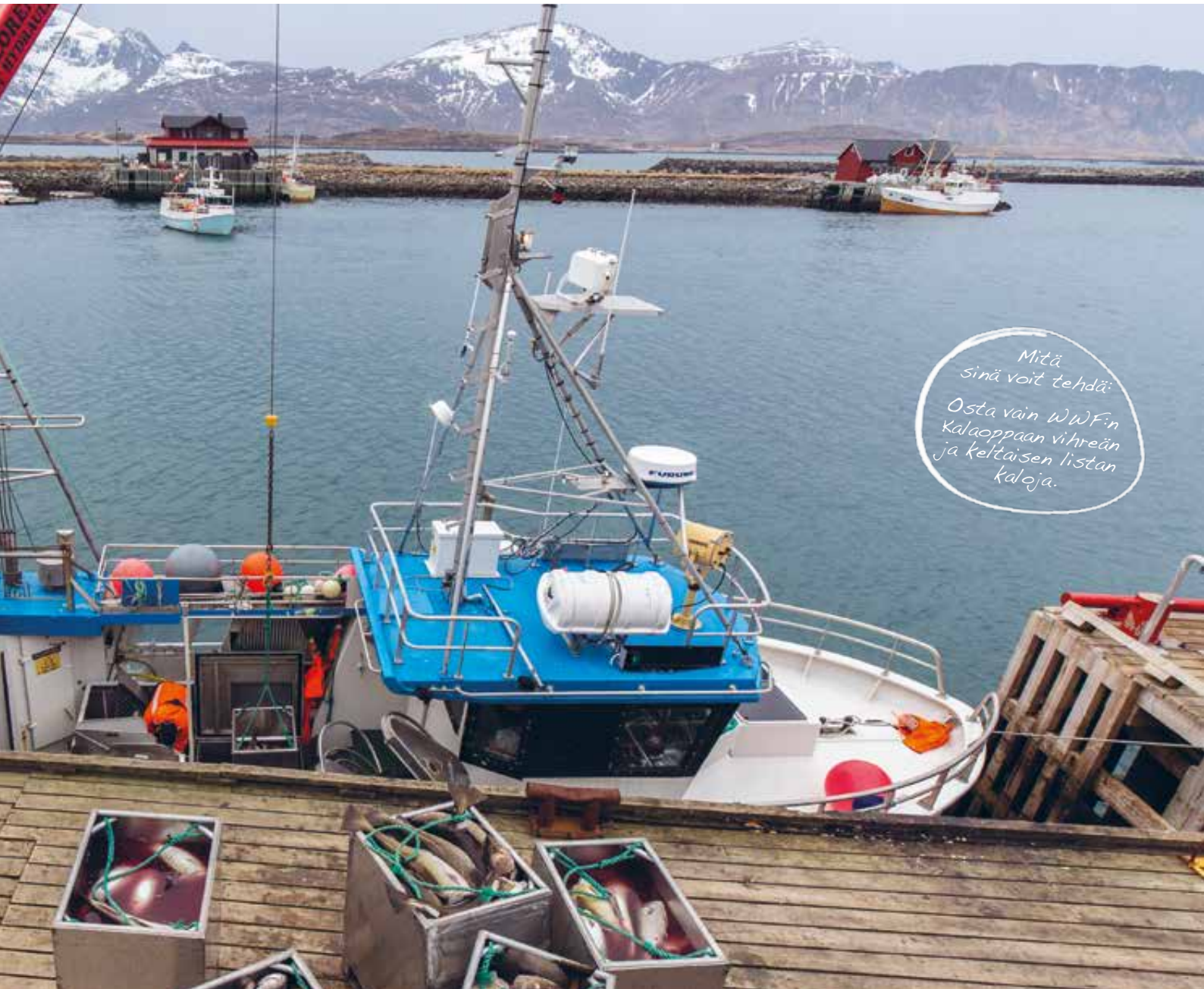
Kotimaisten lajien osalta maaliskuussa päivitetyn kalaoppaan suositukset eivät muuttuneet. Esimerkiksi Itämeren villi lohi saa edellisvuosien tapaan punaisen "välttä"-suosituksen.

"Itämeren alueen villien lohikantojen tilanne on parantunut viime vuosina kalastusrajoitusten myötä. Vahvimmat lohikannat kestävätkin nykyisen kalastuksen, mutta suurin osa villeis-

tä lohikannoista on vielä turvallisten rajojen alapuolella. Heikoimpien lohikantojen elvyttämiseksi täytyy tehdä töitä sekä jokivesistöissä että kalastuksen säätelyssä", Ovaska sanoo.

Kalaopas pyrkii ohjaamaan vaihtoehtoihin ja samalla vauhdittamaan uhanalaisten ja ehtyneiden kalakantojen palautumista.

"Maailman kaupallisista kalakannoista lähes kolmannes on ylikalastettuja. Niiden säilymiseen on mahdollista vaikuttaa. Tavoitteenamme on, että tulevaisuudessa Itämerestä pyydetty turska ja lohi ja kaikki muutkin kalalajit saavat kalaoppaassa vihreän valon", Ovaska sanoo.

Yhdessä se on MAHDOLLISTA

Kiitos tuestasi. Nämä saavutukset eivät olisi mahdollisia ilman uskollisia tukijoitamme. WWF toimii kaikilla mantereilla ja yli 100 maassa.

© JEREMIAH ARMSTRONG / WWF-CANADA

172

WWF:n Earth Hour oli tänä vuonna suurempi kuin koskaan. Maailmalla sadat miljoonat ihmiset ja tuhannet yritykset, yhteisöt ja ikoniset maamerkit sammuttivat valonsa tunniksi ja näyttivät huolensa ilmastomuutoksesta. Mukana oli peräti 172 maata.

© AKASH SHRESTHA / WWF-NEPAL

0

Salametsästyksen vastainen työ tuottaa edelleen hyviä tuloksia Nepalissa. Viiden vuoden aikajaksolla kolmena vuotena ei ole salametsästetty yhtään sarvi-kuonoa. Se on seurausta vahvistuneesta yhteistyöstä Nepalin valtion, WWF:n, paikallisten yhteisöjen sekä muiden toimijoiden välillä.

© ANTTI HAAVISTO / WWF

70 000

WWF vaikuttaa ympäristöasenteisiin ja -tietoisuuteen vahvasti myös sosiaalisessa mediassa. WWF Suomella on jo lähes 70 000 seuraajaa Facebookissa. Maailmanlaajuisesti Twitterissä liikkui WWF:n Earth Hour -viikolla yli 378 miljoonaa aiheeseen liittyvää twiittiä.

© ALEKSANDR HUNTA / SHUTTERSTOCK

12

WWF on vaikuttanut aktiivisesti uuden kalastuslain sisältöihin. Uusi laki korvaa 33 vuotta vanhan lain ensi vuoden alusta. Se antaa toivoa 12 uhanalaisen kalalajimme paremmasta tulevaisuudesta. Tavoitteena on turvata kalakantojen luontainen elinkierto sekä kalavarojen ja muun vesiluonnon monimuotoisuus ja suojelu.

Mitä
sinä voit tehdä:
WWF:n kummina tuet
työtämme.
wwf.fi/kummiksi

© JUHA TÄSKINEN / WWF

48

WWF:n vapaaehtoiset kantavat vastuun saimaanorpan keväisestä pesälaskennasta eteläisellä Saimaalla. On mahdollista, että kaikkia kuuotteja ei löydetty hankalien laskentolosuhteiden vuoksi. Koko Saimaalta löydettiin 48 kuuttia, joista kuusi kuolleena.

© TEO LUCAS / GIGANTE AZUL / WWF

28

WWF on onnistunut vuoden vaihteessa merten luontoarvojen puolustamisessa Kanariansaarilla ja Alaskassa, sillä öljy- ja kaasuyhtiöt ovat vetäytyneet hankkeista. Suomalaisillekin tutuissa Lanzaroten ja Fuerteventuran vesissä on tavattu 28 valas- ja delfiinilajia eli noin kolmannes maailman kaikista valas- ja delfiinilajeista.

© LAURA RAHKA / WWF

17

Helmikuussa julkaistu raporttimme osoittaa, että metsätalouden kestävyyttä voidaan lisätä huomattavasti nykyisillä hakkuumäärillä. Kun metsiä hoidetaan kestävästi ja suojelupinta-alaa kasvatetaan 17 prosenttiin, nykyisen suuruiset hakkuut ovat edelleen mahdollisia.

© KRISHNA HENGAJI / WWF NEPAL

35 000

WWF tekee ympäristökasvatusta niin kotimaassa kuin kohdemaissaan. Vuonna 2014 käynnistimme viisivuotisen Generation Green -kampanjan Nepalissa. Sen tavoitteena on osallistaa 500 000 nepalilaista nuorta toimimaan ympäristön ja kestävä elämän puolesta. Ilmoittaneita oli huhtikuussa jo 35 000.

Rahoitamme ilmastomuutosta - tietämättämme

SUURI OSA ELÄKERAHOISTAMME ON SIOITETTU KIVIHIILEN, ÖLJYN JA MAAKAASUN TUKEMISEEN. MITEN KÄY ELÄKKEIDEMME, KUN HIILISIOITUKSET MUUTTUVAT ARVOTTOMIKSI? MITÄ SIOITTAJIEN PITÄISI ASIALLE TEHDÄ? WWF:N ILMASTOASIAANTUNTIJA KAARINA KOLLE VASTAA. TEKSTI: KAISA RYNNÄNEN

Mitä hiilisijoituksista pitäisi tietää?

Suomalaisten rahoista iso osa menee fossiilisten energiamuotojen tukemiseen; eläkerahastot, pankit ja vakuutusyhtiöt sijoittavat hallussa pitämiään varoja kivihiileen, öljyyn ja maakaasuun, joiden avulla pyritään kartuttamaan vuosittaista ja vähäriskistä voittoa. Nämä sijoitukset ovat käytännössä niitä, joista myös jokaisen suomalaisen eläkerahat tulevat. Suurin osa meistä rahoittaa näin tietämättään välillisesti ilmastomuutosta.

Mikä on hiilikupla?

Fossiilisen energian, erityisesti kivihiilen, käyttö on lopetettava viipymättä, jotta pystymme pitämään ilmaston keskilämpötilan nousun alle kahdessa asteessa. Nykyisillä toimilla keskilämpötila uhkaa nousta selkäpiitä karmivaan kuuteen asteeseen. Kun ryhdymme toteuttamaan tarvittavaa kahden asteen ilmastopolitiikkaa, sijoitukset fossiilisiin polttoaineisiin muuttuvat arvottomiksi. Hiilikupla puhkeaa. Eläkkeemme muuttuvat tätä kautta niin ikään arvottomiksi, sillä vaikka rahamme olisi sijoitettu hiiliteollisuutta ylläpitäviin yrityksiin, niin uusia voimaloita ei voida rakentaa. Sijoittajilla on kiistaton yhteiskunnallinen vastuu huomioida tämä riskitekijä – sekä ilmastomuutoksen torjunnan että omien vanhuuspäiviemme turvaamisen vuoksi.

Mitä sijoittajayritysten tulisi tehdä?

Kaikki eläkerahastot, pankit ja vakuutusyhtiöt eivät ole tietoisia omien sijoituskohteidensa hiilisäällöstä. Niiden pitäisi ensimmäiseksi laskea omien sijoitustensa hiilijalanjälki, ja tulosten valossa vetää sijoituksensa pois uusiutumatto-

mia energiamuotoja tukevista yrityksistä. Olisi toivottavaa, että mahdollisimman moni sijoittaja allekirjoittaisi kansainvälisen Montréal Pledge -sitoumuksen, jolla ne lupaavat tehdä laskelmat hiilivarannoistaan ennen syyskuuta 2015. Sitoumuksen allekirjoittaneiden yritysten hiilisijoitusten arvot julkaistaan Pariisin ilmastokokouksen aikaan joulukuussa.

Miksi hiilisijoitusten kartoittaminen on tärkeää?

Sijoitusten hiilijalanjäljet voivat olla huimat. Naapurimaassamme Ruotsissa WWF on arvioinut, että paikallisten eläkerahastojen, pankkien ja vakuutusyhtiöiden hiilisijoitukset aiheuttavat kaksi kertaa niin paljon päästöjä kuin keskivertoruotsalainen vuodessa. Luku voi tuntua äkkiseltään valtavaltalta, mutta siihen vaikuttaa sijoitusten kansainvälinen luonne. Varoja sijoitetaan usein ympäri maailmaa, esimerkiksi Venäjälle ja Yhdysvaltoihin, joten sijoitusten kohde on poissa tavallisen kansalaisen silmistä.

Löytyykö esimerkkejä vastuullisista sijoittajista?

Tähän mennessä kansainvälisen Montréal Pledge -sitoumuksen on allekirjoittanut yhteensä nelisenkymmentä sijoittajaa. Suomalaisista sijoittajista sen on allekirjoittanut Nordea. Yhtiö on tehnyt periaatepäätöksen, jonka perusteella se harkitsee luopumista sijoitustaan 40 kivihiilikaivosyhtiössä. Hiilikaivosakkeiden arvo on noin 100 miljoonaa euroa. Ruotsissa maan eläkerahastot ovat alkaneet selvittää omia hiilijalanjälkiään ja allekirjoittaneet Montréal Pledge -sitoumuksia. Lisäksi ruotsalaiset eläkerahastot kartoittavat aktiivisesti vaihtoehtoja hiilisijoituksille.

”Sijoitusten hiilijalanjäljet voivat olla huimat.”

Arktinen jää HUPENEE

Arktisen merialueen jääpeite oli kuluneena talvena 1,1 miljoonaa neliökilometriä normaalia pienempi.

TEKSTI ANNE BRAX

Tuoreessa tutkimuksessa vertailukoh-
tana on käytetty vuosia 1981–2010.
”Talvisesta jääpeitteestä kadonnut alue
on kooltaan yli kolme kertaa Suomen
pinta-ala. Tästä voi päätellä ongelman
mittasuhteet”, WWF:n meriasiantuntija
Sanna Kuningas toteaa.

Arktinen merijää kutistuu kesän aikana
ja on pienimmillään yleensä syyskuussa.
Kylmän ja pimeän talven aikana jääpeite
kasvaa ja laajimmillaan se on maaliskuun
tienoilla. Tänä talvena jääpeite ei kasvanut
normaalisti. ”Jääpeitteen hupeneminen
toimii noidankehän lailla. Jää heijastaa
aurion säteitä takaisin, kun taas avoimet
ja tummat vesialueet imevät lämpösäteitä
tehokkaasti itseensä. Tämä puolestaan
kiihdyttää meriveden lämpenemistä ja jään
sulamista entisestään”, Kuningas sanoo.

Paksun, monivuotisen jään osuus

arktisesta merijääpeitteestä on pienen-
tynyt viime vuosikymmeninä selkeästi.
Tuoreen tutkimuksen mukaan arktinen
merijää on jopa 65 prosenttia ohuempaa
kuin 40 vuotta sitten. Monille arktisen
alueen lajeille jää on elinehto – siitä ovat
riippuvaisia niin pienet katkaravut kuin
valtavat valaatkin.

Vuosi 2014 oli vuonna 1880 alkaneen
mittaushistorian lämpimin. Maailman
tiedeyhteisö on yksimielinen siitä, että
ilmastonmuutos on ihmisen toiminnan
aiheuttama. Tiedon mittaushistorian
pienimmästä talvijääpeitteestä julkaisi
yhdysvaltalainen tilastolaitos National
Snow and Ice Data Center.

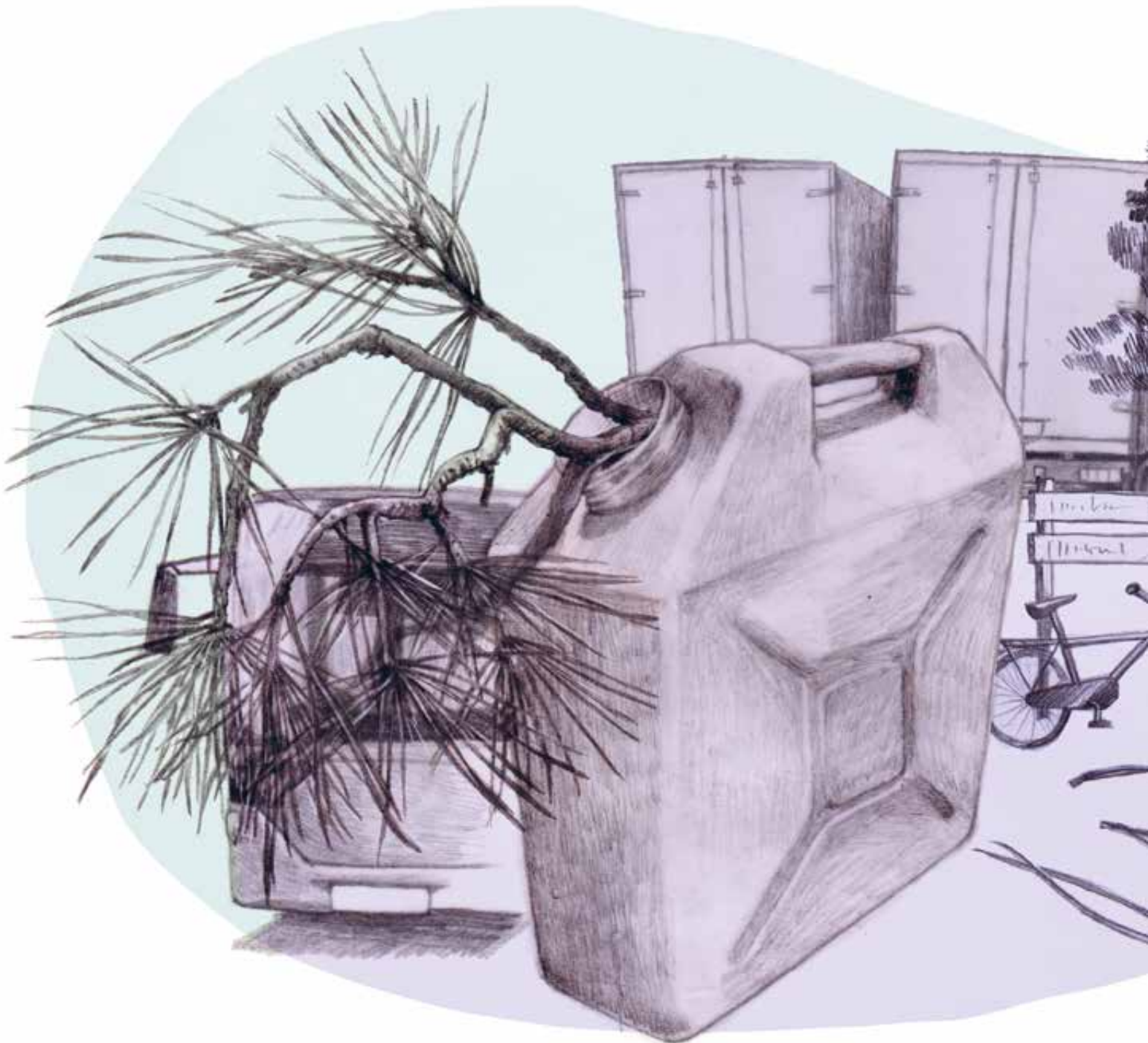
Lue WWF:n arktisesta työstä:
wwf.fi/alueet/arktinen-alue/
ja panda.org/arctic

Puuta

TANKKIIN

TEKSTI ANNE BRAX • KUVITUS KATRI VIRTALAAKSO

Kun liikumme autolla, laivalla tai lentokoneella, kulutamme yleensä fossiilisia polttoaineita. Samalla tuotamme kasvihuonekaasuja, jotka lisäävät ilmaston lämpenemistä. Tankkiin voi kuitenkin nykyään kaataa myös polttoainetta, joka on peräisin kestävästi hoidetuista kotimaisista metsistä. Puupohjaisella liikennepolttoaineella on oma paikkansa WWF:n tulevaisuuden energiapaletissa.

”On fiksumpaa tehdä puusta liikenteen polttoainetta, kuin polttaa sitä lämpökattiloissa.”

Metsäteollisuusyritys UPM on ensimmäisenä maailmassa rakentanut jalostamon, joka valmistaa suoraan tankkiin sopivaa diesel-polttoainetta metsäteollisuuden sivuvirroista. Laitos käynnistyi Lappeenrannassa alkuvuodesta. WWF Suomi on käynyt UPM:n kanssa vuoropuhelua, jonka tuloksena päädyttiin yhteisiin puupohjaisia biopolttoaineita koskeviin toimenpidesuosituksiin.

”WWF haluaa olla vaikuttamassa siihen, miten kestäväällä tavalla tätä uudenlaista polttoainetta tuotetaan”, WWF:n ohjelmapäällikkö **Jussi Nikula** sanoo.

WWF:n uusiutuvan energian visiossa liikenteen puupohjaisilla biopolttoai-

neilla on oma, tarkasti määritelty paikkansa.

”Vähennetään liikennetarvetta hyvällä maankäytön suunnittelulla, kehitetään joukko-liikennettä ja siirretään sitä ja kuljetuksia raiteille ja lisätään sähköisiä vaihtoehtoja”, luettelee Jussi Nikula. ”Nestemäisiä biopolttoaineita käytetään silloin, kun muita vaihtoehtoja ei ole: raskaassa maantieliikenteessä, laiva- ja lentoliikenteessä.”

”Biomassaa ei ole kestävästi saatavilla niin paljon, että kaiken nykyisin liikenteessä kuluvan fossiilisen polttoaineen voisi korvata biopolttoaineilla”, Nikula sanoo.

UPM:n puupohjaista liikennepolttoainetta tuotetaan mäntyöljystä, jota syntyy selluntuotannon sivuvirtana. Tuloksena on polttoainetta, jota voi käyttää sellaisenaan kaikissa dieselmootoreissa laivoja ja lentokoneita myöten. Jakelupisteissä uusiutuvaa dieseliä myydään kuitenkin normaaliin polttoaineeseen sekoitettuna. Pääkäyttökohteena on ainakin aluksi raskas maantielikenne eli rekat ja bussit.

”Dieselimme takia ei tarvitse kaataa yhtään puuta lisää. Polttoaineen avulla vähennämme tieliikenteen hiilidioksidipäästöjä. Kun uuden jalostamon 120 miljoonan litran biodieselin tuotannolla korvataan fossiilisia liikennepolttoaineita, vaikutus hiilidioksidipäästöihin on sama, kuin jos 180 000 autoa poistuisi kokonaan liikenteestä”, sanoo myynti- ja markkinointijohtaja **Sari Mannonen** UPM Biopolttoaineet-liiketoiminnasta.

Metsiä käsiteltävä vastuullisesti

WWF:n ja UPM:n johtopäätöksissä todetaan, että uuden polttoaineen puuraaka-aineen on tultava vastuullisesti käsitellyistä metsistä eikä polttoaineen tuotanto saa heikentää metsäluonnon monimuotoisuutta.

”Tämä tarkoittaa muun muassa sitä, että raaka-aineena käytetyn puun alkuperä on aina tiedettävä. Vastuullinen metsänhoito varmistetaan korkeatasoisella metsäsertifioinnilla, kuten FSC-standardin avulla. UPM:llä on myös yhtiön 1,1, miljoonaa

metsähehtaaria koskeva oma monimuotoisuusohjelma”, johtaja Sari Mannonen sanoo.

Yhteisessä paperissa sanotaan myös, että puuraaka-ainetta ei saa hankkia korkean suojelevarvon metsistä ja että riittävä osa metsäalueista on suojeltava.

WWF:n tuoreen Metsävision mukaan metsistä voi hakata nykymäärä puuta kestävästi vain, jos 17 prosenttia Suomen metsistä suojellaan. UPM ei omalla tahollaan ole määritellyt tavoiteltavaa suojeleprosenttia.

Puusta kilpailaan

WWF Suomi ja UPM ovat yhdessä sitoutuneet ehkäisemään puupohjaisten nestemäisten biopolttoaineiden tuotannon kielteisiä vaikutuksia metsien hiilivarastoihin, eli metsissä kasvavan puun määrään. Tämä on hyvin vaativa tehtävä, koska uuden polttoaineen kysynnän ennustetaan olevan suurta ja toisaalta suomalaista puuta havittellaan myös muuhun energiakäyttöön.

”Kilpaileva puun käyttö on pois nestemäisiltä biopolttoaineilta. On kuitenkin fiksumpaa tehdä puusta biopolttoainetta, kuin polttaa sitä lämpökattiloissa”, WWF:n **Jussi Nikula** sanoo.

”Puun käyttö lämmön ja sähkön yhteistuotannossa voidaan korvata erityisesti rakennusten energiatehokkuudella, lämpöpumpuilla sekä tuuli- ja aurinkovoimalla. Liikenteen biopolttoaineiden käyttö on jatkossa ohjattava kohteisiin, joihin ei ole kehitetty korvaajia nestemäisille polttoaineille”, Nikula painottaa.

”UPM selvittää uuden biopolttoaineen käyttöä lentokoneissa. Lentoliikenteessä ei kuitenkaan ole EU:n määräämää pakotetta - eikä siis myöskään kannustinta - käyttää uusiutuvia polttoaineita, toisin kuin maantielikenteessä”, Sari Mannonen vastaa.

EU on asettanut liikenteen biopolttoaineille 10 prosentin jakeluvaiheen vuoteen 2020 mennessä. UPM:n Lappeenrannan jalostamon nykyinen tuotanto kattaisi noin neljänneksen tästä tarpeesta.

YRITYKSET OVAT OSA RATKAISUA

- Luonnon monimuotoisuus heikkenee, koska ihmiset kuluttavat yhä enemmän energiaa ja luonnonvaroja. Tämän suunnan muuttamisessa yrityksillä on ratkaiseva tehtävä.
- WWF työskentelee yhdessä yritysten kanssa ekologisen jalanjäljen pienentämiseksi.
- Kannustamme yrityksiä myös ympäristöä säästävien innovaatioiden kehittämisessä ja tunnetuksi tekemisessä.
- Yritykset tukevat taloudellisesti WWF:n suojeletoimintaa.

Lue lisää yritysyhteistyöstämme: wwf.fi/yritykset

Kummimaksut automaattisesti

Säännöllisesti lahjoittamalla olet vaivattomasti mukana tärkeässä työssä. Suoramaksua käytävillä kummeilla lahjoittaminen hoituu jo automaattisesti, mutta jos käytät e-laskua, tiesithän, että kaikkein kätevimmän voit maksaa kuukausilahjoituksesi ottamalla käyttöön automaattisen hyväksynnän verkkopankissasi. Näin sinun ei tarvitse muistaa asiaa kuukausittain, vaan lahjoitussumma maksetaan automaattisesti ajallaan.

Tukijapalvelu

Puhelin: 040 192 3112, avoimena arkisin klo 9–16
Sähköposti: tukija@wwf.fi
Osoite: WWF Suomi, tukijapalvelu, Lintulahdenkatu 10, 00500 Helsinki
wwf.fi/kummipalvelu
Lahjoitustili: FI41 1572 3000 0111 89
BIC (Swift) NDEAFIHH

OLETKO SINÄ TÄMÄN VUODEN NORPPA-ARPAJAISTEN PÄÄVOITTAJA?

Päävoittaja saa valita Toyota Yaris -hybridiauton tai K-raudan 22 800 euron lahjakortin. Lisäksi Norppa-arpajaisissa on yli 80 000 muuta palkintoa.

Olethan jo lunastanut arvat, jos sait ne postitse kotiisi? Ties vaikka olisit tämän vuoden voittaja norppien lisäksi!

Halutessasi voit pelata nettiarpoja tai hankkia lisää paperiarpoja nettissä: onlinearpa.net/wwf

PÄÄVOITTO ARVO 22 800 EUROA!

TOYOTA YARIS -HYBRIDIAUTO TAI K-RAUDAN LAHJAKORTTI

1.5 Hybrid Active 5ov e-CVT, automaatti

VOITTAJAN VALINNAN MUKAAN

Kun haluat korottaa kummimaksuasi

Olemme iloisia kaikista kummiemme yhteydenotoista, mutta näinä aikoina, kun kaikki kustannukset nousevat, erityisesti kummimaksun korotussoitot nostavat suupielet ylöspäin. Se on kannustava viesti siitä, että olemme onnistuneet työssämme luonnon hyväksi. Ilmoitus on kätevintä tehdä soittamalla tukijapalveluumme tai lähettämällä sähköpostia osoitteella tukija@wwf.fi. Kirjoita viestiin oma nimesi, osoitteesi ja tieto uudesta summasta.

Tukijapalvelu:
vasemmalta Pilvi,
Terhi ja Sanna

© JOONAS FRITZE / WWF

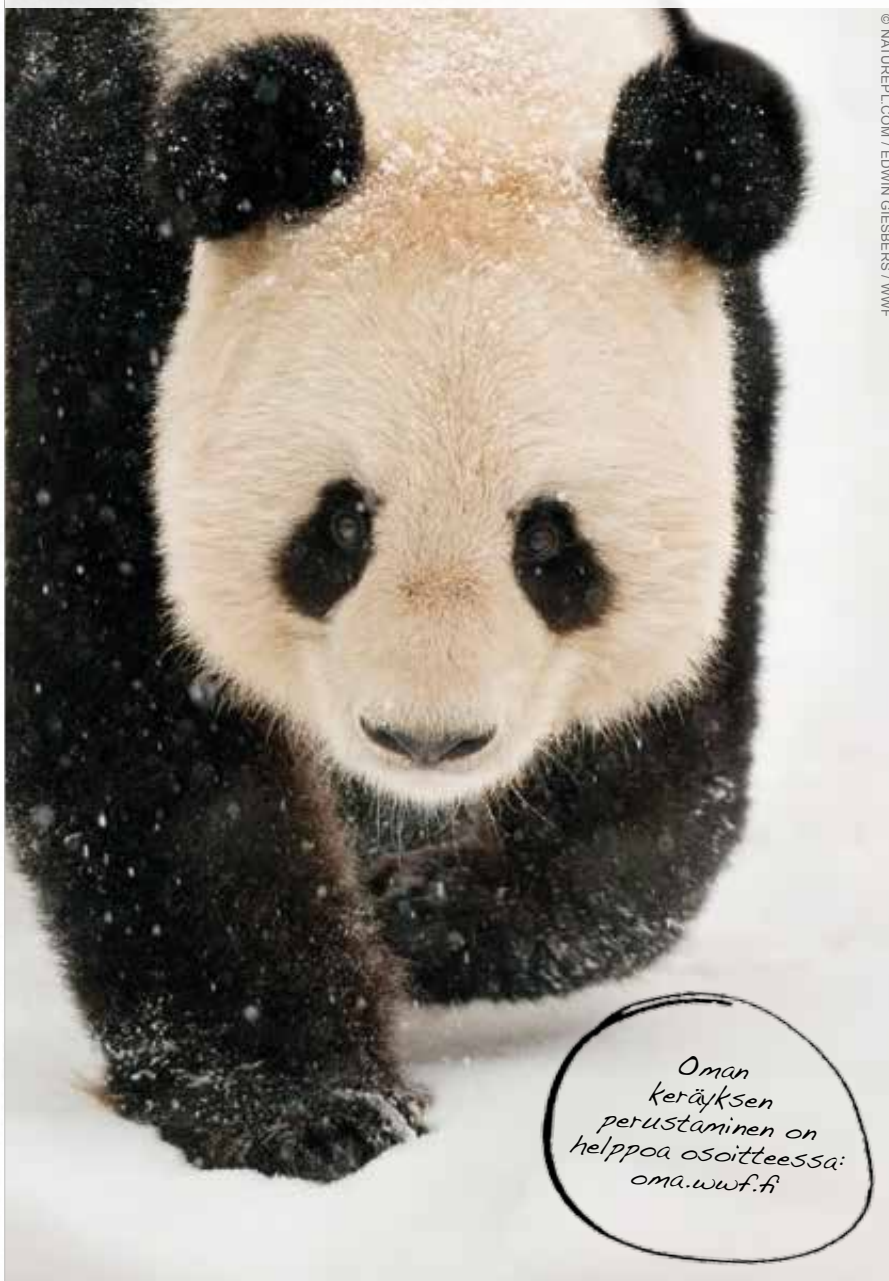

Perusta oma keräys. LUONNON HYVÄKSI

Oma keräys on WWF:n nettipalvelu, missä yksityinen ihminen, tiimi tai organisaatio voi perustaa oman keräyksen luonnon hyväksi ja innostaa muut lahjoittamaan.

Tutustu jo tehtyihin keräyksiin tai perusta omasi. Onko mielessäsi joku tempaus tai tapahtuma tai kenties tulossa olevat syntymäpäivät, jolloin voisit pistää pystyyn

keräyksen itsellesi tärkeän suojelukohteen hyväksi. Kiitos kaikille jo oman keräyksen tehneille ja niihin osallistuneille avokätisille ja suurisydämisille auttajille.

Oman keräyksen perustaminen on helppoa osoitteessa: oma.wwf.fi

NÄMÄ KERÄYKSET OVAT INNOSTANEET MONIA

© VEERAN KOTIALBUMI

Veeran synttärikeräys norppien auttamiseksi

7-vuotias Veera teki WWF:n nettisivuilla synttärikeräyksen saimaannorppien pelastamiseksi. Hän kirjoitti keräyssivullaan: "Saimaannorpat ovat söpöjä ja tahdon auttaa niitä. En tahdo että norpat loppuvat maailmasta. Täytän 7 vuotta ja yritän kerätä norpille 70 euroa. Kiitos norppien puolesta!" Pienen luonnonsuojelijan riemu oli sanoinokuvaamaton, kun jo ensimmäisenä aamuna oli kerätty 100 euroa ja lopulta moninkertaisesti yli tavoitteen. Veeran keräys levisi Facebookissa ja monet lahjoittajista olivat perheelle tuntemattomia.

© LEEVI JORU

#168tuntiaPopedaa

168 tuntia on pitkä aika. Siinä ehtii kuunnella Popedan koko tuotannon läpi muutama kertaan. Ja juuri näin lupasi Tuukka tehdä Itämeren hyväksi. Tuukan omaperäinen keräys herätti median kiinnostuksen; seurasi haastatteluja radioon, televisioon ja lehtiin. Lopputuloksena oli päänsärky (toimituksen arvaus) ja mojova potti Itämeren suojeluun. Tuukka kertoi jälkepäin, että oli kiva lukea keräyssivulle tulleet viestit ja hänestä tuntui hyvältä, kun oli innostanut niin montaa ihmistä tekemään hyvää.

Tukija

Työtä, jolla on **MERKITYS**

Helsinkiläinen energia-asiantuntija Petri Jaarto kuuluu WWF:n vapaaehtoisein öljyntorjuntajoukkoihin. Hän on sopinut jokaisen työnantajansa kanssa jo rekrytointivaiheessa, että onnettomuuden sattuessa hän saa lähteä torjuntatöihin.

TEKSTI ANNE BRAX • KUVAT JOONAS FRITZE

Petri Jaarto on pitkän linjan vapaaehtoinen, joka on käynyt läpi monet koulutukset ja harjoitukset.

”Otin osaa jo alkuvaiheen öljyntorjuntakursseihin 2000-luvun alussa. Olen ollut aina jossain määrin luontoihminen, mutta tässä oli tilaisuus tehdä jotakin konkreetista, ilman biologin koulutusta”, Petri Jaarto kertoo.

Jaarto oli valppaana myös toukokuun 31. päivänä viime vuonna, kun WWF:n öljyntorjuntajoukkolaisten tekstiviesti hälytti vapaaehtoisia Raaheen. Teräsyhtiö Rautaruukin tehtaalla oli tapahtunut öljyvuoto, jonka seurauksena raskasta polttoöljyä oli valunut mereen.

”Sain sunnuntai-iltana tiedon, että maanantaiaamuna pitää ilmoittautua Raaheen palolaitoksella. Tuli kiire lähtö! Koska olin ollut useassa harjoituksessa, minulla oli tietoa siitä, mitä ottaa mukaan ja sain hätäisesti raavittua jotakin kasaan. Ensimmäisenä päivänä olin ainoa ryhmänjohtajakoulutuksella varustettu WWF:n vapaaehtoinen paikalla.”

Jaarto huhki Raaheessa pari täyttä päivää, matkusti kotiin lepäämään ja palasi taas perjantaina.

”Loppupäivät olivat aika hevejä, kun alkoi löytyä myös öljyntyneitä ja kuolleita linnunpoikasia. Oikean öljyn poistaminen on ihan muuta kuin turpeen lapi-

ointi, jota harjoittelutilanteissa tehdään. Yhden kiven puhdistamisessa saattoi kulua useita tunteja. Täytyy kuitenkin sanoa, että prosessit olivat pitkälle toimivia. Homma ei olisi sujunut niin hyvin, jos takana ei olisi ollut harjoitusta”, Jaarto toteaa.

Loppujen lopuksi vain 3-5 öljyntorjuntajoukosta aiheutuneita jälkiä siivosivat Raaheessa yli viikon verran sadat viranomaiset sekä WWF:n ja muut vapaaehtoiset, kaikkiaan noin tuhat henkilötyöpäivää. Rannoilta kerättiin parisataa tonnia öljyntyynyttä jätettä.

”Olisi hyvä, jos ÖT-joukkolaisten työnantajat voisivat sitoutua siihen, että työntekijä saa lähteä tositilanteessa paikalle. Väkeä tarvitaan isossa onnettomuudessa tosi paljon.”

Petri Jaarto aikoo kesän korvilla lähteä joidenkin paikalla olleiden kanssa Raaheen katsomaan, miten luonto on selvinnyt öljyonnettomuudesta.

”Monelle Raahe oli yksi elämän isoja asioita. Se oli työtä, jolla on merkitys.”

WWF:n vapaaehtoiset öljyntorjuntajoukot toimivat viranomaisten apuna öljyvahingon jälkeisessä rantojen puhdistuksessa ja öljyntyneiden eläinten hoidossa. Nyt öljyntorjuntajoukkoihin kuuluu jo 7 500 suomalaista.

Mitä
sinä voit tehdä:
Liity WWF:n
öljyntorjuntajoukkoihin
osoitteessa
wwf.fi/öljyntorjunta

SYÖ MAAILMA
PAREMMAKSI

Unkarilainen **KALAKEITTO**

4-6:lle

- 1 kg MSC-sertifioitua turskaa fileenä
- 1 iso sipuli
- 2 laakerinlehteä
- 2 rkl vehnä jauhoja
- 1 rkl punaista paprikajauhetta
- 1 tl sinappia
- 2 dl ranskankermaa
- 1 sitruuna
- tuoretta persiljaa
- suolaa, valkopippuria

Leikkaa kalasta noin neljän sentin pituisia paloja. Mausta palat suolalla ja laita jääkaappiin maustamaan muutamaksi tunniksi. Kuutioi sipuli ja kuulota öljyssä, älä ruskista. Sekoita joukkoon paprikajauhe. Lisää litra vettä, laakerinlehdet ja anna porista miedolla lämmöllä noin puoli tuntia. Lisää kalapalat joukkoon ja anna kypsyä muutaman minuutin ajan. Mausta suolalla ja pippurilla. Sekoita ranskankerma, sinappi ja jauhot ja lisää ne keiton joukkoon. Anna keiton kiehahtaa. Mausta lopuksi sitruunanmehulla ja persiljalla.

FSC-
MERKKI

WWF • 2/2015

© ALEXANDRA ANTELL / WWF

OLET RAKASTUNUT LUONTOON. Turha sitä on salata.

wwf.fi/testamentti

Yhä useampi kertoo sen myös testamentissaan. Kun haluat keskustella testamenttilahjoittamisesta WWF:n luonnonsuojelutyölle, älä epäröi ottaa yhteyttä pääsihteeri Liisa Rohwederiin puh. 040 840 7461 tai liisa.rohweder@wwf.fi

wwf.fi